

ОСЛОБДИВШИ СЕ ГРИЈЕХА

Свети апостол Павле у Посланици Римљанима, 6, 18-23, поставља нас пред одлуку: слобода у Христу или робовање гријеху.

Он нас, хришћане, високом мјером мјери и издиже нас изван и изнад окружења, рачунајући да смо друкчији и бољи од других.

Апостолско своје слово почиње овим ријечима: "Ослободивши се пак гријеха, постадоште слуге праведности". (Рим, 6, 18)

"Ослободивши се гријеха" - пусте среће!

Јесте, крсном смрћу својом Господ нас је ослободио гријеха прародитеља наших, Адама и Еве а они, којима је Апостол ове ријечи упућивао, они су се, заиста, били ослободили гријеха и постали, за себе, и окружење своје, потпуно "нова твар". (2. Кор. 5, 17)

Нажалост, ми се нисмо ослободили гријеха; многи робујемо гријеху и многи од нас, у најбољем случају, боримо се и носимо се некако са гријехом у вјери и нади да ће Господ, и слабашан наш отпор и немоћну борбу нашу са гријехом примити и на спасење наше прихватити.

Кад се већ нисмо ослободили гријеха, онда бар, с Апостолом нашим, као потпором, да видимо на што смо, призивањем свјим, као хришћани, позвани. Цијела 6. глава Павлове Посланице Римљанима опомена нам је на озбиљност и на вредновање свега око нас мјером Господњом. На првом мјесту преврједновање нашег поимања слободе.

Као хришћани, под тим појмом би требало да мислимо и подразумевамо нешто сасвим друго него нехришћани. Ако и ми слободу доживљавамо као право на све и свашта, отворен рачун на разузданост сваке врсте, онда се не варајмо - нисмо хришћани. Хришћанинова слобода није слобода на гријех него слобода од гријеха. "Ми који умријесмо гријеху - вели свети апостол Павле - како ћемо још живјети у њему? Или зар не знате да сви који се крстисмо у Христа Исуса, у смрт се његову крстисмо. Тако се с њим погребосмо кроз крштење у смрт, да би, као што Христос уста из мртвих славом Очевог и ми ходили у новом животу." (Рим, 6, 2-4) "Тако и ви смарајте себе да сте мртви гријеху, а живи Богу у Христу Исусу Господу нашем." (Рим, 6, 11)

Хришћанско вредновање слободе нам говори да неко може бити окован оковима и букагијама а ведар и слободан као птица небеска; а неко - као што и

сами знате - може бити, на очи, слободан и уважаван; с најугледнијим људима ходити и дружити се; може власт имати и другима судбине кројити, а овамо, у мрачним понорима својим, робовати, јечати и у мукама, са црвима и змијуринама леденим, ваљати се. Шта човјеку вриједи што, на изглед, слободан ходи, а кад год се са самим собом сретне, кад га црни мрак окружи а савјест оплете, он се сковрчи и у мукама јечи. Радије би, мученик, своју, тобожњу, слободу за тешке гвоздене окове дао, да душу своју олакша. Многи, на крају крајева, тако и учине: године и године послје учињеног злочина поћу и пријаве се па се сви око њих у чуду нађу с каквим су моралним чудовиштем живјели. Зато понављам: слобода нас, хришћана, није слобода проста ни простачка, путена и приземна; то је слобода виша и узвишенија. На то нас и Господ наш неопозиво учи.

Тим позивом на вишу, и суштинску, слободу Господ је отварао очи онима који су му повјеровали. "Ако ви останете у науци мојој - вели Господ - заиста сте моји ученици; и познаћете истину, и истина ће вас ослободити. Одговорише му: Ми смо сјеме Аврамово, и никад ником нисмо робовали. Како ти говориш: Постаћете слободни. Исус им одговори: Заиста, заиста вам кажем да сваки који чини гријех, роб је гријеху." (Јн, 8, 31-34)

Хришћане свога доба, када се свијет на робове и господаре дијелио, апостол Павле учи да није важан спољашњи човјеков статус. "Сваки нека остане у оном звању у коме је призван. Јеси ли призван као роб? Немој да се бринеш, него ако и можеш постати слободан - вели он - радије се стрпи. Јер који је као роб призван у Господу, слободњак је Господњи; тако и који је је призван као слободњак, роб је Христов." (1. Кор. 7, 20-22) Спољашње је споредно, суштина је унутра. "Купљени сте скупо - вели свети апостол Павле - не будите робови људима." (1. Кор. 7, 23)

Ове данашње "слободаре" разгаћене и разуларене, који тако дрско и безочно грјешну своју морбидност на све стране излажу, препознао је, давних дана, свети апостол Петар, пореди их са изворима безводним и облацима олујом гоњенима, који, говорехи надуване и сујетне ријечи прелашћују на тјелесне жеље и разврат, обећавајући слободу а сами су робови покварености. "Јер од кога је ко побијеђен, томе и робује," (2. Пт. 2, 17-19) потврђује свети апостол Петар ријечи свога Учитеља.

Ма какав гријех, мали или велики, ако му се допустимо, њему робујемо. "Све ми је дозвољено, али све не користи; све ми је дозвољено, али не дам да ишта овлада мноме"; (1. Кор. 6, 12) говори

за себе свети апостол Павле. Не дам да јело овлада мноме, јер ће ме поробити, удебљати, шећером и холестеролом докрајчити. Не дам да ме пиће освоји, јер ћу, савладан пићем, постати и смијех и страшило људима. Не дозољавам ни отрову, дувану, да ме савлада јер ћу и себе и своје око себе отровним димовма полагао убијати. Да не говоримо о којекаквим другим гријесима и чудима чији су отровни плодови јачи и убитачнији.

Господ нас је на слободу позвао. "Господ дријеши сvezане." (Пс. 146, 7) "Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени и ја ћу вас одморити", (Мт. 11, 28) вели Господ. "Сви који сте натоварени тешким бременом свих грехова и грехова свега света и претешким страхотама смрти; који до очајне малакалосту духа осећате грешност своју и грешност свих људи", (Св. О. Јустин) "Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смирен срцем, и наћи ћете покој душама својим. Јер је јарам мој благ, и бреме је моје лако." (Мт. 11, 29-30) Позива нас Господ и вели нам: "Скинућу бремена тешка са душа ваших, самоубилачко бреме греха и свестравично бреме смрти и ... душу вашу одморићу одмором свеблаженим." (Св. О. Јустин)

"Господ скида с човека јарам греха, али меће на њега јарам љубави. Први је тежак, други је лак, јер га са човеком увек носи сам човекољубиви Господ." (Св. О. Јустин) "Хоћеш ли слободу - вели нам свети наш Владика Николај - онда прво ослободи себе самог. Ако не победиш себе, ти ћеш свима осталим напорима успети једино да ускачеш из једне тамнице у другу, из једног кавеза у други."

У ово наше лудо, данашње вријеме, морамо бити буднији и опрезнији него, чини ми се, хришћани претходног доба и прошлих времена. У данашње доба се прелама: с Христом или с Антихристом. У задње вријеме више је хришћанских моралних норми поништено и погажено него вијековима прије тога. Ни у најгорем, кошмарном, сну нисмо могли помислити да ће доћи вријеме да дуподери, како и Гаврило Венцловић назива, издејствују да њихове настране везе буду на раван брака уздигнуте и да ти исти, који на најосновније законе Божје о плођењу и рађању наслуху, сада траже - и добијају - да им се дјеца у посвајање дијеле. Они што разарају све оно што нам је на срцу и што је нама, хришћанима, свето, чине то оружјем у целогане демократије и слободе умотаним. Слободом нас поробљавају. Научили су већ данашњег плиткоумног човјека да више никаква ограничења не прихвата. "Човек је мера свих ствари видљивих и невидљивих." (Св. О. Јустин)

Упртио се човјек да Божију вољу крши и законе Божије насилно прекраја.

За сваки свој гријех, за свако грешно и силедијско “ширење граница слободе” људи се на своја “права” позивају. Чим какво морално питање - судбинско питање на којем ова цивилизација почива - дође судијама највишег земаљског суда на одлуку и пресуду, крштен човјек да се за главу ухвати јер се зна да ће, људским грјешним умом срочени и људском грјешном руком писани Charter of Rights - Карта права - у помоћ позвана бити и да ће се Закон Господњи погазити.

Отуда је наша, хришћанска, одговорност да свуда, гдје год нам наша слабашна моћ допушта, станемо у одбрану Закона Божијег и од Бога дароване нам слободе и упремо своје снаге да моћ Нечастивог ограничимо и његову страховладу одложимо. “Ово говорим и свједочим у Господу да више не живите као што живе остали незнабошци у празноумљу своме, помрачених мисли, отуђени од живота Божијега, због незнања које је у њима, због окамењености срца њиховога.” (Еф. 4, 17-18)

Потрудимо се, свако од нас, појединачно, да, животима својим негдје сретнемо Апостолово високо мишљење о нама и да и за нас помињање гријеха буде у времену прошлом а живот у слободи Христовој у времену садашњем.

На ваги смо: плата за гријех је смрт а дар Божији је живот вјечни у Христу Исусу Господу нашем. (Рим. 6, 23)

“So, Who Will You Serve?”

(Romans 6: 18-23)

Apostle Paul was writing to the Christians in Rome. They had received the Holy Spirit and by His power they received all the blessings which Christ earned for us on the cross – forgiveness, mercy, grace and eternal life. They had formerly lived in ungodly ways and now he was reminding them “Who they were; Whose they were; to Whom they belonged;

and How they ought to live in order to glorify God!”

He wrote, “If we have been united with Him [Christ Jesus] in His death, we

will certainly also be united with Him in His resurrection... Now if we died with Christ, we believe that we will also live with Him.” (Romans 6: 5, 8)

Their former way of life included immorality of every sort, debauchery and hedonism (seeking after pleasure “whatever the cost”). But now he urged them as disciples of Christ, followers of the Savior, “Do not let sin reign in your mortal body so that you obey its evil desires. Do not offer the parts of your body to sin, as instruments of wickedness, but rather offer yourselves to God as those who have been brought from death to life; and offer the parts of your body to Him as instruments of righteousness.” (Romans 6: 12-13)

For us this might mean not letting our minds, eyes, mouths, hands, feet and “private parts” lead us into sin. Our minds, ruled by sin, could lead us to dwell on greed, anger, revenge and hatred. But God’s Word calls us to “set your minds on things above, not on earthly things.” (Colossians 3:2) Our “unchecked eyes” could tempt us to lust and pornography, but guided by God we can instead, “fix our eyes on Jesus, the author and perfecter of our faith.” (Hebrews 12:2) One of the most difficult of the body parts to tame is the

And having been freed from sin, you became slaves of righteousness. I am speaking in human terms because of the weakness of your flesh. For just as you presented your members as slaves to impurity and to lawlessness, [a]resulting in further lawlessness, so now present your members as slaves to righteousness, [b]resulting in sanctification.

For when you were slaves of sin, you were free in regard to righteousness. Therefore what [c]benefit were you then [d]deriving [e]from the things of which you are now ashamed? For the outcome of those things is death. But now having been freed from sin and enslaved to God, you [f]derive your [g]benefit, [h]resulting in sanctification, and the outcome, eternal life. For the wages of sin is death, but the free gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord.

tongue! From our mouths (with our tongues) come gossip, foul language and hurtful comments. Under the inspiration of God, Paul urges us saying, “Do not let any unwholesome talk come out of your mouths, but only what is helpful for building others up according to their needs, that it may benefit those who

listen.” (Ephesians 4: 29) And further, “at the name of Jesus every knee should bow... and every tongue confess that Jesus Christ is Lord to the glory of God the Father.” (Philippians 2: 10-11) By the grace of God, this will be our response and that of all creation. Finally, our sinful feet may lead us into those places that we should not be; our hands tempt us to take or to strike; our private parts invite us to fornication and adultery, while God urges us to “flee sexual immorality. Your bodies are members of Christ, Himself... You were bought with a price. Therefore, honor God with your body.” (1 Corinthians 6: 15, 20)

By the grace of God, earned by the sacrificial death of Jesus Christ, in our place on the cross, we are no longer ruled by the law or crushed under the weight of our own sin, rather, we are free. “What then? Shall we sin because we are not under the law but under grace?” (Romans 6: 15) Of course not! We are called as disciples of Christ, empowered by His Word and filled by His Spirit, to offer ourselves fully and completely into the service of our Savior. We will either be servants to sin, which leads to shame and death, or servants to righteousness which leads to holiness and eternal life. Paul reminds us, “the wages [full and deserved payment] of sin is death, but the gift of God [free and undeserved] is eternal life in Christ Jesus our Lord.” (Romans 6: 23)

“So, Who Will You Serve?” “Choose for yourselves this day... but as for me and my house, we will serve the Lord!” (Joshua 24: 15)

поводом храмовне славе цркве СВЕТОГ АРХАНГЕЛА ГАВРИЛА у Ричмонд Хилу

У СУБОТУ, 23. ЈУЛА У 7:00 УВЕЧЕ

УЗ ДОБРУ МУЗИКУ ОРКЕСТРА МИШКА И ДАНИЈЕЛЕ,
СРПСКИ ЛОВЦИ СЛУЖЕ ЛОВАЧКЕ ГУРМАНЛУКЕ

на сам дан славе, У УТОРАК, 26. ЈУЛА

СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 9:00 САТИ. РЕЗАЊЕ СЛАВСКОГ КОЛАЧА У ТОКУ СВ. ЛИТУРГИЈЕ.

У НЕДЈЕЉУ, 31. ЈУЛА

КУМОВИ СЛАВЕ, ВОЈО И МИЛА МАВРАК ПРИРЕЂУЈУ И ДАРУЈУ СЛАВСКИ РУЧАК.

добро нам дошли!